

**ORSZÁGGYŰLÉSI
KÉPVISELŐ**

Ministry of Justice
K/915
Erkezett: 2014 JÚL 22.

Írásbeli kérdés

Dr. Kövér László,
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 91. §-ára kérdést kívánok benyújtani **Lázár János** az állami vagyonnal való gazdálkodás szabályozásáért felelős, **miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz:**

„Mi lett a trafiktörvény károsultjaival?”

címmel, amelyre a választ írásban kérjük.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az Országgyűlés 2012. november 11-ei ülésnapján fogadta el a fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló törvényt. A trafiktörvény fő célja a fiatalok dohányzásának visszaszorítása volt. Ezzel szemben a trafiktörvény eddigi mérlege 40 ezer tönkretett család, évente több mint 40 milliárd forintos költségvetési kiesés, amelyhez hozzájön az illegális fogyasztás növekedése, amelynek összege közel 70 milliárd forint. A legális fogyasztás a tavalyi évben ugyan visszaesett több mint 3 milliárd szállal, ezzel párhuzamosan azonban a feketepiac aránya több mint a duplájára nőtt és meghaladta a 11 százalékot. Múlt heti hír, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illegális dohányüzemet leplezett le Nyírbogdányban, amelyre nem volt példa eddig Magyarországon.

A Fidesz igazi arcát az mutatja, ahogy lenyúlta közel 40 ezer trafikos család megélhetését, s máig nem ismert gyakorlat alapján – és meghatározott körben – osztotta szét az évi 500 milliárdos dohánypiacot.

A miniszterelnök - a trafikbotrány kirobbanása után - azt ígérte, hogy a régi tapasztalt dohánykereskedők zöme valamilyen módon koncesszióhoz juthat majd. Megengedhetetlen, hogy elveszítsék a megélhetésüket azok, akik eddig főállásban trafikot működtettek, de nem nyertek a dohánybolt pályázaton. Rögtön intézkedett is miszerint: *„Utasítottam is az államtitkár urat, hogy ezeknek az embereknek a nevét gyűjtse össze és az ő számukra a megélhetést majd biztosítani kell, ennek a jogi lehetőségét meg is fogjuk találni. Azokról beszélek tehát, akik pályáztak, korábban is vittek trafikot, fő állásban tették ezt, és most nem nyertek”*.

A Nemzeti Dohánykereskedelmi Nonprofit Zrt. 2013. május 14-én fel is tette a honlapjára a régi trafikosoknak szóló felhívást. A jelentkezési határidő 2013. május 21. volt. A Nemzeti Dohánykereskedelmi Nonprofit Zrt. összesítéséből kiderül, hogy 287 beadvány érkezett a pórul járt trafikosoktól a társaság jelentkezési felhívására. Az érdektelenség érthető is, hiszen meglehetősen szigorú feltételeket támasztottak a jelentkezőkkel szemben: legalább húszéves szakmai múlt kellett, amit egyetlen helyen, egyetlen munkakörben töltött el a trafikos úgy, hogy eközben semmilyen egyéb mellékkeresete nem volt, emellett forgalmának 80 százaléka a dohány-kiskereskedelemről származott.

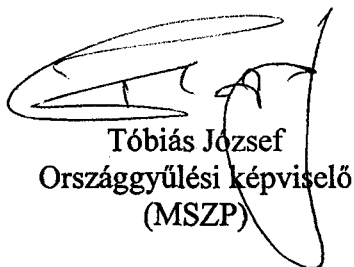
A pórul járt trafikosok közül közel 300 még reménykedhetett, a többieknek már biztos, hogy a hosszú évek alatt felépített vállalkozásuknak vége, becsapták őket, nekik elfüstölt a remény. Vége a család megélhetését biztosító kisboltoknak és marad a keserű valóság, hogy ezután egy nemzeti dohányboltba mehetnek majd vásárolni, ha lesz ehhez egyáltalán kedvük.

A fentiekre tekintettel kérdezzük Tisztelt Miniszter Urat!

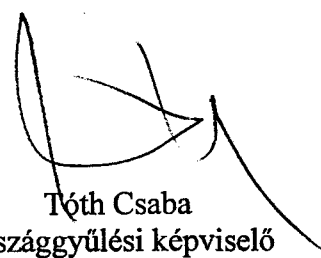
- Mi lett azzal a közel 300 volt trafikossal, akik hittek a miniszterelnök ígéretének?
- Hány trafikot, milyen időtartamra, illetve milyen határidőig tarthattak nyitva a korábban évtizedeken át trafikot üzemeltető családok?
- Hogyan kívánják megakadályozni a feketepiac további bővülését?

Várjuk megtisztelő válaszát!

Budapest, 2014. július 22.

Tóbiás József
Országgyűlési képviselő
(MSZP)

Tóth Csaba
Országgyűlési képviselő
(MSZP)